

Midfaste søndag i Resen kirke

26-03-2017

Tekstrække: FØRSTE RÆKKE

* *Denne hellige lektie skrives i Femte Mosebog:* Moses sagde til Israels folk: Alt det, jeg i dag befaler dig, skal I omhyggeligt gøre, for at I må leve og blive talrige og komme ind og tage det land i besiddelse, som Herren lovede jeres fædre. Husk, hvordan Herren din Gud nu i fyrre år har ladet dig vandre i ørkenen, for at ydmyge dig og sætte dig på prøve, så han kunne få at vide, om du har i sinde at holde hans befalinger eller ej. Han ydmygede dig og lod dig sulte og gav dig manna at spise, som hverken du eller dine fædre kendte, for at lade dig vide, at mennesket ikke lever af brød alene, men af alt, hvad der udgår af Herrens mund. *5 Mos 8,1-3*

Epistlen skriver apostlen Paulus i sit andet brev til korintherne: For husk, at den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt. Men enhver skal give, som han har hjerte til – ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver. Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt – som der står skrevet: »Han strøede ud, han gav til de fattige, hans retfærdighed består til evig tid.« Og han, der forsyner sædemanden med udsæd og med brød til at spise, skal også forsyne jer rigeligt med udsæd, forøge det med mange fold og lade jeres retfærdighed bære rige frugter, så I får rigeligt af alt til al gavmildhed, og det en gavmildhed, som fører til taksigelse til Gud gennem os. *2 Kor 9,6-11*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Derefter tog Jesus over til den anden side af Galilæas Sø, Tiberias Sø. En stor folkeskare fulgte ham, fordi de så de tegn, han gjorde ved at helbrede de syge. Men Jesus gik op på bjerget, og dér satte han sig sammen med sine disciple. Påsken, jødernes fest, var nær. Da Jesus løftede blikket og så, at en stor skare kom hen imod ham, sagde han til Filip: »Hvor skal vi købe brød, så disse folk kan få noget at spise?« Men det sagde han for at sætte ham på prøve, for selv vidste han, hvad han ville gøre. Filip svarede ham: »Brød for to hundrede denarer slår ikke til, så de kan få bare en lille smule hver.« En af hans disciple, Andreas, Simon Peters bror, sagde til ham: »Der er en lille dreng her, han har fem bygbrød og to fisk; men hvad er det til så mange?« Jesus sagde: »Få folk til at sætte sig.« Der var meget græs på stedet. Mændene satte sig; de var omkring fem tusind. Så tog Jesus brødene, takkede og delte ud til dem, der sad der; på samme måde også af fiskene, så meget de ville have. Da de var blevet mætte, sagde han til sine disciple: »Saml de stykker sammen, som er tilovers, så intet går til spilde.« Så samlede de dem sammen og fyldte tolv kurve med de stykker af de fem bygbrød, som var tilovers efter dem, der havde spist. Da folk havde set det tegn, han havde gjort, sagde de: »Han er sandelig Profeten, som skal komme til verden.« Jesus forstod nu, at de ville komme og tvinge ham med sig for at gøre ham til konge, og han trak sig atter tilbage til bjerget, helt alene. *Joh 6,1-15*

*DDS 2 Lovet den Herre
DDS 298 Helligånden trindt på jord
DDS 475 Går det, Herre, som jeg vil
DDS 321 O kristelighed
DDS 11 Nu takke alle Gud*

Gud elsker en glad giver

Gud elsker en glad giver, skriver apostlen Paulus i sit brev til menigheden i Korinth (2 Kor 9,6-11). Enhver skal give, som han har hjerte til, skriver Paulus i denne læsning til i dag søndag her i kirken. Dvs. vi skal give, ikke vrangvilligt, hverken under pres eller tvang, men vi skal gøre det glad og gerne og uden tanke på os selv.

Vi kender formodentlig alle til glæden ved at give, men min egen erfaring er samtidigt den, at det er ganske svært at slippe sit eget.

En gnaven modvilje har det med at vokse frem og skygge for glæden. Og tanken om 'noget for noget' slipper mig sjældent helt i mit liv med andre. Jeg sår derfor ofte sparsomt, fordi jeg i alt for høj grad tænker for meget på, om det nu kan betale sig, og på, hvad jeg får igen.

Enhver skal give, som han har hjerte til, skriver Paulus, men det kan desværre i den menneskelige verden blive til meget lidt. Hjertet er måske nok en stor muskel, men menneskets hjerte alene er blot en lille klump. Der bor desværre en orm i det, som holder rigeligt fast i sit eget.

Guds nåde

Trøsten er imidlertid den, forkynnder Paulus videre i sit brev til menigheden i Korinth, at Gud magter at give os al nåde i rigt mål, så vi altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt.

Det begynder og ender med Guds nåde. Vi lever af Guds nåde. Gud får hjertet til at pumpe og holder os i live.

Når apostlen Paulus understreger Guds nåde, så skærper han vores blik på forskellen mellem Guds rige og menneskets verden, men han trækker ikke blot en modsætning op mellem Gud og menneske. Han forkynder Guds liv i verden, det vil sige lysets og livets sejr over mørket og døden.

Apostlen Paulus holder os fast på, at Guds kærlighed er en kærlighed, der spreder sig som ringe i vandet. Det ligger i Guds væsen ikke at søge sig selv, men række ud.

Vi har netop hørt om dette i fortællingen om Jesus, der bispiser en stor folkemængde med fem brød og to fisk (Joh 6,1-15). Den historie vidner om Guds rige nåde og minder os om, hvad vi skal: give, elske og værne om hinanden.

"Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt", skriver Paulus. Vi skal derfor som hans elskede børn elske hinanden. Guds nåde og det, at han giver os del i den, rummer altså en klar fordring til os om, at vi - alle vores mangler og al vores svaghed til trods - skal gøre godt.

Det er snart påske, og vi skal da høre, hvordan Jesus bøjede sig ned og vaskede sine disciples fødder og derpå sagde: Gør ligeså! Tjen hinanden! Og vi skal høre Jesu ord på korset til sin mor Maria og til sin ven Johannes, om hvordan de skal tage sig af hinanden. Han sagde til Maria: Se Johannes som din søn. Og til Johannes, se Maria også som din mor. Sådan binder Jesus os sammen og fordrer vores opmærksom på hinanden.

På samme måde springer der indirekte en fordring ud af fortællingen i dag om Jesu bispising af de fem tusinde mennesker med de to fisk og fem bygbrød.

Bespisningsunderet står som et tegn på, hvordan alt er muligt for Gud. Men vi skal ikke blot stivne i forundring og sige:

"Tænk sig! Jesus kunne med blot to fisk og fem bygbrød mætte fem tusinde mennesker. Og der var endda tolv kurve med rester tilbage, da alle havde fået alt det, de kunne spise og lå mætte i græsset."

Det er underfuldt, at det kunne ske, men vi er her vidner til mere end en tryllekunst og lidt magi. Det største under, og det som skal fylde os med glæde i beretningen i dag, er det underliggende mirakel, Guds nærvær i verden – det, at vi her møder Gud fuldt og helt i Jesus fra Nazareth, og i ham ser Guds kærlighed udfoldet i fuldt flor.

Den lille dreng

Som brødet og fiskene deles, spreder Gud sin kærlighed og nåde. Men læg mærke til (og det finder jeg sandt opbyggeligt), hvad Jesu gør, da han ser, at folk er sultne og han derfor vil mætte dem:

Disciplene fortæller Jesus om en lille dreng, som har fem bygbrød og to fisk. Det er drengens lille portion, som Jesus nu tager og deler ud af til overflod.

Evangeliets fortællinger er ofte kortfattede og vi hører intet her om den lille drengs reaktion. Følte han det som et tyveri, at de tog hans fisk og brød? Eller var hans tillid så stor til Jesus, at han ingen indvendinger havde ved at give brødene og fiskene fra sig? Vi ved det ikke. Kun det ene, at netop disse fisk og disse brød blev delt ud og mættede dem alle.

Hvis vi lægger os Paulus ord på sinde, ordene om, hvordan Gud elsker en glad giver, så kan vi se drengen, som står der med sine fisk og brød, som et tegn på det Gud gør og vil med os, ja som han entydigt og tilstedighed fordrer af os: Jesus åbner drengens hånd og gør ham til den glade giver.

Jesus er som beretningen slutter ikke interesseret i at blive hyldet so en konge, en konge, hvis legitimitet bygger på et brødunder. Han vil pege på Gud og åbne vores hænder, så vi virker for livet og handler ud af hans kærlighed og nåde.

Gud giv os at leve ud af din rige nåde
I Jesu navn. Amen